

[A. Svensson.]

kan raades Bod paa de værste Udløbere af Krisesituationen nede hos os.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Det undrer mig ikke, at det ærede Medlem Hr. A. Svensson er utilfreds med Kreditinstituttet „Vogelgesang“s Virksomhed. Det er jeg ogsaa, men det, som det har Interesse at faa at vide, og det, jeg gerne vil høre hans Mening om, er, hvorvidt han er utilfreds med den Lovgivning, som legaliserer Kreditinstitut „Vogelgesang“s Virksomhed, for hvis man ikke ønsker den Lovgivning ændret, som medfører en Virksomhed og en finansiel Fremgangsmaade, som giver grundet Anledning ikke blot til Utilfredshed, men til stor Bekymring nationalpolitisk set, saa er det jo kun en platonisk Utilfredshed; og naar man ikke vil have den Lovgivning ændret, som giver Anledning til det, man er utilfreds med, bliver det et Spørgsmaal, om man egentlig er berettiget til at være utilfreds.

Over for det ærede Medlems Modvilje mod at gaa til en tosidet Mindretalsaftale, hvilende paa fuld Gensidighed og Ligelighed fra tysk og dansk Side, vil jeg først og fremmest sige, at Grænsespørgsmaalet vel for os er indiskutabelt, men det er jo ikke indiskutabelt fra tysk Side, og hvis der ved en tosidet Traktat paa Grundlag af fuld Ligelighed kunde opnaas, at det fra tysk Side ogsaa blev indiskutabelt, var det maaske dog værd at overveje, om en saadan Forhandling ikke burde søges optaget. Naar det ærede Medlem siger, at han holder paa det bestaaende, fordi den Mindretalsbehandling, som er givet fra begge Sider af egen fri Vilje, er den bedste, saa vil jeg sige, at en tosidet Traktat er jo netop Resultatet af fuldkommen Frivillighed og fri Vilje fra begge Sider, og den vil ikke være noget værd, undtagen den netop i Kraft af Frivillighed giver en ensartet, ligelig gensidig Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. Svensson har Ordet for en kort Bemærkning.

A. Svensson: Uden paa det nuværende Tidspunkt at skulle fordybe mig i et videre-

gaaende Ordskifte om Jordkampen i de sønderjyske Landsdele skal jeg paa det Spørgsmaal, der er stillet til mig af det ærede Medlem Hr. Holstein, sige, at jeg kan ikke indse, hvordan vi ved at ændre vor Lovgivning skulde kunne hindre det tyske Kreditinstitut „Vogelgesang“ i at virke nede hos os, og jeg kunde have Lyst til at spørge det ærede Medlem: Ønsker det ærede Medlem vor Lovgivning ændret af Hensyn til dette Kreditinstitut, og hvorledes det ærede Medlem i saa Tilfælde tænker sig, at en saadan Ændring skulde foretages. Med Hensyn til eventuelle dansk-tyske Forhandlinger om Mindretalspørgsmaalet, hvor ogsaa Grænsespørgsmaalet kunde blive sat paa Dagsordenen, skal jeg ganske kort svare, at jeg for mit Vedkommende maa anse saadanne Forhandlinger for meget uheldige.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Om det sidste bliver vi altsaa desværre ikke enige, for jeg vil mene, at netop en Fortsættelse af de bestaaende Tilstande paa Frivillighedens Grund, som det hedder, i Behandlingen af Mindretallene, hvor Uligheden er saa stor, som den er, henholdsvis Syd og Nord for Grænsen, er uheldig, og at det er de Tilstande, der burde søges raadet Bod paa ved en tosidet Aftale.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, hvorvidt man kan begrænse Kreditinstitut „Vogelgesang“s Virksomhed ved Lovgivning, mener jeg ganske kort udtrykt — vi skal jo ikke komme ind paa en juridisk Diskussion —, at det er muligt at indføre meget betydningsfulde Begrænsninger i dets Udsejlsel, om jeg saa maa sige, fra dansk nationalpolitisk Synspunkt, ved Ændringer i den gældende Aktielovgivning og i Lovgivningen om Kreditinstitutter og Udlaan i fast Ejendom.

Nørgaard: Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for offentlige Arbejder for den Velvilje og Forstaaelse, hvormed Ministeren har omtalt det af mig i min første Tale nævnte Overfartsforhold ved Mors og den Forstaaelse, han viste over for Planen om Bygning af en Fiskerihavn paa